

דף ה.

ת"ש דתני אבוה דרבי אפוטוריקי. ת"ש
'מינה' תיובתא: לרבי חייא קמיייתא. כלומר כו'.
בכת"י ת"ש דתני אבוה דרבי אפוטוריקי.
ת"ש כלומר תיובתא דרבי חייא קמיייתא דאמר
לעיל כו'. והשאר ליתא.

והא גזלן הוא. וכי אמר רבי חייא כו'.
בכת"י נוסף: דפיקדון הוה גביה וכי אמר רבי
חייא כו'.

דף ה:

דאי לא תימא הכי. 'ללא אמרינן על' רועה
בהמות דעלמא 'שהוא' גזלן אגן חיותא כו'.
בכת"י: ללא אמרו חכמים כי האי שינוי
אלא רועה בהמות דעלמא נמי הוה גזלן אגן
חיותא דידן כו'.

ולימא מגו דחשיד אממונא. דהוא 'דאמר'.
בכת"י: דההיא דכפר, (בפיקדון) [דפיקדון] הוא
ולכא למימר משתמיט (והשאר ליתא).

חשיד נמי אשבועה. הא ודאי כופר דפקדון
הוא 'ומסקר' והיכי משבעין ליה עלה.
בכת"י: אי משקר (וכן הביא הרמב"ן, וכן נכון
דהא אינו ודאי משקר).

דף ו.

שלא שלחתי בה יד. לעשות מלאכתי וכו'
'דרשותיה' היא קיימא. בכת"י: מעולם

לעשות מלאכתי וכו' דרשותיה (וכ"ה באו"ז סי'
קו). [צ"ע כפל הלי ומיחייב באונסיה ואפי' נאנסה].

אביי אמר. ויכפור זו 'הולך ותוקף'.
בכת"י: והלך ותקף.

אי הכי. כיון דאי לא הוה עליה. בכת"י
נוסף: כיון דאי לא הוה מלוה עליה.

יוצאה. יוצאה 'לכדון'. בכת"י: יוצאה וצא.
אפי' לסומכוס. כלומר ואליצא. בכת"י:
כלומר ואפילו אליצא.

דף ו:

לכפרי. שם מקום. בכת"י נוסף: ואית
דאמרי לכפר דדייר ביה רב חסדא:

בכת"י נוסף אחרי דיבור לכפרי: בעי
מיניה. על דך מסותא:

לעולם אימא לך. משום איסור 'ספק גיזת'
קדשים. בכת"י: משום איסור גיזת ספק
קדשים.

קפ"ן אחד. כשהיו יוצאים. בכת"י נוסף:
כשהיו יוצאים אחד אחד.

בולן פטורין. ואפילו הן חלף שילאו 'פטורין
(שהם)'. בכת"י: אותן שילאו פטורין מנין
הראוי.

ואי ס"ד ספיקא. שמה 'יעשה' כתורה.
בכת"י: שמה יעשר כתורה.

האי קאמר כולה 'שלי ואנא' אנבהתיה.
בכת"י ליתא לתיבות שלי ואנא, וכן בגמי
כת"י ליתא לתיבות כולה שלי (דהא בהך בבא
לא אמר כולה שלי).

דף ח:

מנהיג לחודיה. 'אי ודאי' אמר שמואל.
הלשון קשה, ונדצ"ל: 'ודאי אי אמר שמואל
וכו'.

או דלמא. בכת"י נוסף: 'והוא משיכה
והיא הגדולה צקנן (בכת"י א' והיא קנייה
גדולה).

למאן אי לר"מ כו' עד לרצנן לא גרסינן.
בתוס' חכמי אנגלי' ביאר: ואיכא ספרים
דכתיב בהו למאן אי לר' מאיר האמר רכוב
לא קני ואי לרבנן האמי קני. וכל זה לא
גרס רש"י וזהו דפי' עד לרבנן ל"ג, והטעם
דתריץ וקאי למפשט הבעיא לחד מנייהו.

והא זימנין. להא שמעתין. בכת"י: 'זהא
שמעתא'.

מחבירו. 'מקח' וממכר. בכת"י: 'צמקח
וממכר'.

דף ט:

אי הכי. ליערצנהו וכו' מושכין ומנהיגין.
בכת"י נוסף: 'או מנהיגין (מושכין ומנהיגין הוא
דיבור חדש).

נקני נמי רכוב במוסירה. שצראש החמור
שהוא תכשיט 'החמור וכחמור' דמי. בכת"י
נוסף: 'מיהת מה שצראש החמור שהוא תכשיט

שם. כל י' שיואלין. בכת"י: 'דכל י' וי'
שיואלין.

במנין הראוי. 'פוטריין' מניינו. אולי צ"ל
ופוטריין.

דף י:

ספק פדיון. אין בטלה זה של פדיון 'משום'
קדושה. בכת"י: 'שום קדושה. (תיבת 'זה'
ליתא בכת"י).

בולי עלמא. דכי 'אמרינן'. בכת"י: 'דכי
קאמר ר'.

בכת"י נוסף בגליון, אחרי דיבור ואי לא:
ורשב"ג סבר. דעלמא שהסטר שלו ציד המלוה
לע"פ שהלוה [אומר] פרעתיו אין צריך לקיימו
וסטר מעליא הוא [הכא] דתפשי ליה תרויהו
מלוה ולוה יחלוקו כמתני' דשנים אוחזין מא"י:

דף יז:

מחלוקת. קד שמעתי 'משום' ר' יצחק.
בכת"י: 'מפי ר' יצחק'.

שטרא דאית ביה. אצל זמן לא 'מיהדר'.
בכת"י: 'מהדרינן'.

דף ח.

השתא דאמרת מגו. בכת"י נוסף:
השתא דאמרת אמרינן מגו.

ומאי מגו. השתא דאמרת 'מגו' אמרינן מגו.
בכת"י: 'השתא דאמרת אמרינן מגו'.

בבא מציעא

לחמור וכנוף החמור למי. (ר"ל דהקוי הי' רק על חצי, ומשני אה"נ דקנה חצי).
שם. לדומיא דחלכר היא 'קני'. בכת"י ליתא לתיבת קני.

מה שתפוס בידו. הוי 'מגביה' לגמרי.
בכת"י: היתה מוגבהת לגמרי.

ברותא היא. לאע"ג דיכול לנתק. בכת"י
נוסף: לאע"ג דיכול לנתקו כל כמה דלא ניתקו.

רכוב בשדה. ש"מ רכוב לחודיה קני 'כו'.
בכת"י: קני כולה.

בגמ' 'אי הכי' רכוב בעיר. משמע דרש"י
ל"ג אי הכי מדלא פירשו (וכ"מ קצת מרש"י
ד"ה רכוב בשדה, ועי' תוס' חכמי אנגליה).

דף ט:

ואי אדם חשוב הוא. אף בסימטא שאין בני
אדם שם. בכת"י: אף בסימטא שאין דרך
בני אדם לרכוב שם.

ואי איניש זילא. אבל אדם 'צינוני כגון שאינו'
חשוב בעושר ואינו' בוש 'להוליד' דהמה דרגליו
'אין' דרכו לרכוב כו'. בכת"י: אבל אדם
הגון ואינו חשוב בעושר אינו בוש להגהיג דהמה
דרגליו ואין דרכו לרכוב כו'.

מי קני בלים. במשיכה דבהמה 'עם הבהמה'.
בכת"י ליתא לתיבות עם הבהמה. (תיבות
במשיכה דבהמה הם חלק מהדיבור המתחיל, וכ"ה
לשון הגמ' בכת"י).

שם. מצעיא 'לך' וכו' פשיטא 'לך'. בכת"י:
מצעיא ליה וכו' פשיטא ליה.

והלכתא וכו' בכפותה. בכת"י הכל דיבור
אחד.